

Ο ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΚΑΙ Η ΖΩΗ ΜΑΣ

Του ΑΝΤ. ΜΑΛΛΙΟΥ

ΤΟ ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΟ ΦΙΛΜ

Η ΠΟΡΤΑ ΕΙΣΟΔΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ, μέσα στο χρόνο, που κυλάει αδιάκοπα αλλοιώνοντας τα πάντα, προσπαθούσε και θα προσπαθή πάντα να βρητρόπους για να συγκρατήσει λίγες στιγμές, λίγες εικόνες από τη ζωή του. Να συγκρατήσει μία μορφή ή μία σκηνή, που να μπορεί να βλέπει την ίδια πάντοτε, ανεξάρτητα από το χρόνο, που πέρασε.

Άλλοτε έφτιαχναν εικονογραφίες. Ύστερα ο φωτογράφος αντικατέστησε το ζωγράφο. Άκόμα και σήμερα μπορεί να βρή κανείς στα παλιά σπίτια, σε μία γωνιά, το οικογενειακό άλμπουμ με φωτογραφίες. Ξεφυλλίζοντάς τα πόσες αναμνήσεις δε φέρνει! Ο φρεσκοξυρισμένος σήμερα όγδοντάρης παππούς, αφού ιδίη τόσα και τόσα, σταματά στο «τσιγκέλι» μουστάκι, που είχε στα 25 του χρόνια καμαρώνοντας πλάι στη δεκαοκτάχρονη άρραβωνιαστικιά του, που το φουστάνι της δεν άφηγε να φανή ούτε ο «ποδαστράγαλός της»! Η φωτογραφία είναι βέβαια κιτρινωμένη αλλά η εικόνα πιστή.

Σήμερα με τη θαυμάσια εξέλιξη της φωτογραφίας, έχουμε και τις έγχρωμες διαφάνειες, που δίνουν βέβαια μία καθαρή εικόνα με ωραία χρώματα, αλλά δεν παύουν να είναι φωτογραφίες. Και η φωτογραφία, όπως κι' ένας ζωγραφικός πίνακας ή ένα πορτραίτο είναι άκίνητα. Μπορεί βέβαια να σταματήσει κανείς το βλέμμα του όση ώρα θέλει και ν' αφήσει τη μνήμη του ή τη σκέψη του να προχωρήσει, αλλά παραμένουν πάντοτε άκίνητα, μνημεία. Και η ζωή εκφράζεται μόνο με τη κίνηση.

Ο κινηματογράφος δεν είναι σειρά φωτογραφιών. Ο κινηματογράφος μπόρεσε να πιάσει και να αιχμαλωτίσει την κίνηση. Την έβγαλε από το αδιάκοπο κύλισμα του χρόνου, έτσι όπως η σκέτη φωτογραφία αιχμαλώτισε τη στιγμή. Στην αρχή υπήρχαν ανυπέροχτες τεχνικές και οικονομικές δυσκολίες για τους μη ειδικούς. Σήμερα όμως, όλο και περισσότερο μαθαίνει ο κόσμος ότι σκοπεύοντας απλώς με μία μικρή μηχανή λήψεως, που με

λίγα χρήματα μπορεί ν' αποκτήσει, μπορεί να έχει μίαν αξιόλογη κινηματογραφική λήψη. Κι' ακόμα φθηνότερα μπορεί να προμηθευτεί μία μηχανή προβολής και να βλέπει με την οικογένειά του ή τους φίλους του τις ταινίες που τράβηξε στην έκδρομή, στα μπάνια ή και στο σπίτι, το πρώτο χαμόγελο τού παιδιού του ή το γάμο ενός προσφιούς του προσώπου. Σχεδόν πάντα το αναμνηστικό φιλμ είναι εκείνο, που «σπρώχνει» στην αγορά μιάς μηχανής λήψεως. Τι καλύτερο μέσο από μία ταινία για να ζωντανέψει τις αναμνήσεις μας! Ο χρόνος φεύγει αδιάκοπα, τα παιδιά μεγαλώνουν, το παλιό σπίτι έγινε πολυκατοικία. Ξαναβλέπουμε πρόσωπα ξεχασμένα και μορφές, που πέρασαν από τη ζωή μας.

Πολλοί λοιπόν αγοράζουν μία μηχανή λήψεως. Από τους πολλούς άλλοι σταματούν το τράβηγμα ταινιών ύστερ' από λίγο καιρό και άλλοι εξακολουθούν μεν άλλ, απλώς βλέπουν την ταινία τους και την πετούν μετά σ' ένα συρτάρι. Δεν ξαίρουν πόσο εύκολο είναι να ενώσουν δυο - τρεις ταινιούλες μαζί με κάποια τάξη ή χρονολογική σειρά, αφαιρώντας (και πετώντας) τ' άποτυχημένα ή κακοτραηγμένα κομμάτια! Μόλις κάποιος κάνει το στοιχειώδες αυτό μοντάζ, που δε χρειάζεται καμιά ειδική γνώση, έγεννήθη ένας έρασιτέχνης κινηματογραφιστής. Προβάλλοντας την ταινία του θα ιδί ότι, εκτός από το πάτημα του κουμπιού της μηχανής του, ή ταινία του πήρε μιά καλύτερη όψη χάρη στη δική του προσπάθεια. Έχει βέβαια λίγα ή περισσότερα πράγματα να μάθει ακόμα, ανάλογα με την επίδοση ή το χρόνο, που διαθέτει. Η χαρά όμως, που θαιώθη, βλέποντας τις ταινίες του συνεχώς βελτιούμενες ποιοτικώς, θα τον κάνει, ο κινηματογράφος να γίνη «χόμπυ» του. Έχει πιά μπροστά του μιά ευχάριστη άπασχόληση με πολλές δημιουργικές δυνατότητες. Έχει ένα από τους πιο ωραίους δρόμους «φυγής» από τη ρουτίνα των καθημερινών άπασχολήσεων. Στην Ε.Λ.Ε.Κ., που τον περιμένουμε, θα βρή μιά ζεστή συντροφιά φίλων με το ίδιο «χόμπυ».